

ไม้แก่นหรือต้นกล้วย

วันที่ ๒๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

โอวาทหลวงพ่อธัมมชโย

ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

วันเสาร์ที่ ๒๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

การปวารณาเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับพระภิกษุที่บวชโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการทำพระนิพพานให้แจ้ง สลัดตนให้พ้นจากกองทุกข์ ชำระกายวาจาใจของเราให้สะอาดบริสุทธิ์หลุดพ้นจากกิเลสอาสวะ ไปสู่อายตณนิพพาน

ที่บอกว่ามีความจำเป็น เพราะผู้ที่มาบวชนั้นล้วนมีกิเลสอาสวะกันทั้งสิ้น มาบวชก็ต้องการทำให้กิเลสมันหมดไป แต่เพราะยังมีกิเลส บางครั้งเราก็อาจพลาดพลั้งประพฤตินิมนต์ไม่ถูกต้องตามพระธรรมวินัย จะโดยเจตนาหรือไม่เจตนาก็ตาม ซึ่งจะทำให้เราพลาดโอกาสในการบรรลุ มรรคผลนิพพาน เพราะฉะนั้นจึงต้องมีการตักเตือนแนะนำซึ่งกันและกัน

เหตุที่ต้องมีการปวารณา เพราะว่าการตักเตือนกันนั้นเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก ทั้งผู้เตือนก็ดี และผู้ถูกเตือนก็ดี ถ้าหากไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของการแนะนำตักเตือนหรือเป็นกัลยาณมิตรให้กันแล้ว ก็เกิดความขัดเคืองใจกันขึ้น จะทำให้ขาดความสามัคคีในหมู่คณะ เวลาบำเพ็ญสมณธรรมใจก็จะฟุ้งซ่านขุ่นมัว เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องมีการปวารณากันเอาไว้

โดยจะเลือกเอาวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ ซึ่งเป็นวันสุดท้ายของการอยู่จำพรรษา เป็นวันมหาปวารณา เพราะว่าในสมัยพุทธกาล หลังจากออกพรรษาแล้ว ต่างก็จะแยกย้ายกันไปปลีกวิเวกบำเพ็ญสมณธรรม ไปตามป่าเขาลำเนาไพร โคนไม้ เรือนว่าง ลอมฟาง ตามสถานที่ต่าง ๆ ที่เป็นที่รื่นรมย์เหล่านั้น เป็นต้น เพราะฉะนั้นจึงต้องมีการปวารณากันไว้

เพื่อดูว่าได้เห็นได้ยินหรือสงสัยว่า เพื่อนสหธรรมิกท่านใดประพฤติไม่ถูกต้องตามพระธรรมวินัย ก็จะทำด้วยจิตที่ประกอบไปด้วยความรักและปรารถนาดีไปแนะนำกัน

เมื่อพิจารณากันแล้ว ผู้ถูกตักเตือนก็จะยอมรับด้วยความสบายใจ และรู้สึกขอบพระคุณผู้ที่มาเป็นกัลยาณมิตรให้ เพื่อให้ประพฤติปฏิบัติชอบตามพระธรรมวินัย ใจจะได้เกลี้ยง ๆ บริสุทธิ์ และเดินตามรอยบาทของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า บำเพ็ญสมณธรรมไปด้วยใจที่ปลอดโปร่ง และถูกหลักวิชา ซึ่งจะทำให้ได้บรรลุมรรคผลนิพพานในที่สุด นี่เป็นวัตถุประสงค์ของการพิจารณา

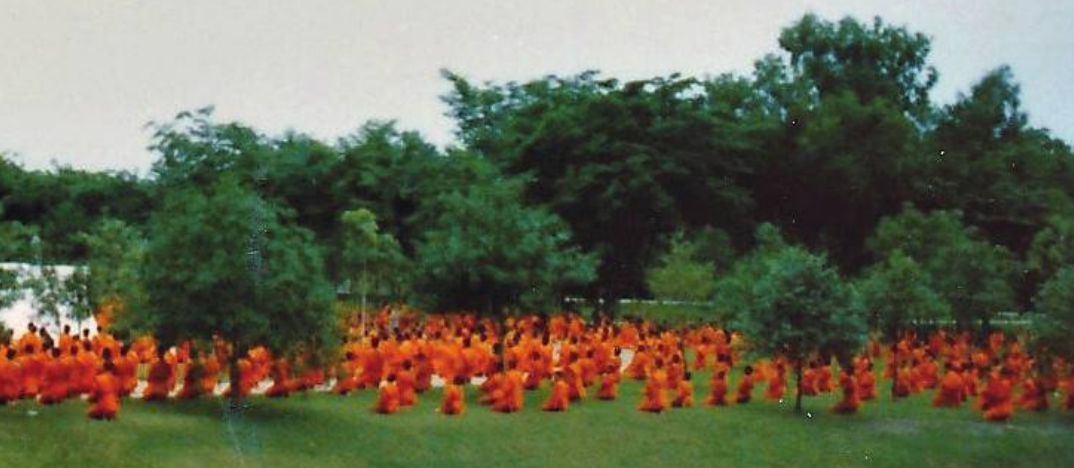
แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ที่ชี้มูลทรัพย์ให้ก็ต้องดูจังหวะ เวลา และอารมณ์ว่า เราพร้อมไหม เขาพร้อมไหม และต้องมีศิลปะในการพูด พูดอย่างไร เขาถึงจะไม่ขุ่นมัว จังหวะไหน อารมณ์ไหนเขาพร้อม นี่ในแง่ของการปฏิบัติจริง แม้รักหวังดีและห่วงใย แต่ก็ต้องดูจังหวะ ดูอารมณ์ และรู้วิธีการที่จะพูด หลลาดที่จะพูด

จิตอหังการของแต่ละคนไม่เหมือนกัน บางคนเตือนทางอ้อมได้จะดีกว่าเตือนทางตรง บางคนบอกตรง ๆ ได้ และบางจังหวะบางอารมณ์ก็เป็นอย่างนั้น นี่เป็นสิ่งที่ต้องศึกษาเรียนรู้ และนำไปปฏิบัติจริง จะเกิดประโยชน์สุขต่อตัวเองและผู้ที่ถูกตักเตือน ซึ่งจะมีผลให้พระพุทธศาสนาตั้งมั่นยืนยาวคงอยู่คู่โลกตลอดไป อีกทั้งจะได้เป็นเนติแบบแผนเป็นต้นแบบให้กับผู้ที่จะมาบวชในภายหลังได้เดินตามรอย ทั้งผู้แนะนำทั้งผู้ที่ถูกแนะนำก็จะมีความสัมพันธ์ด้วยกันทั้งสองฝ่าย มีปิติสุขหล่อเลี้ยงใจซึ่งกันและกัน ถ้าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองปึกหลักมั่นคงก็จะเป็น

ประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติ ต่อชาวโลก ต่อสรรพสัตว์ทั้งหลาย ไม่ว่า
จะมีกายหยาบหรือกายละเอียดก็ตาม

เพราะฉะนั้น การปวารณาจึงมีความสำคัญมาก ลูกทั้งหลาย
อย่าดูเบาว่า แค่ว่ากล่าวคำภาษาบาลีไปตามธรรมเนียมปฏิบัติเท่านั้น
ก็เพียงพอแล้ว อย่าคิดเพียงแค่นี้ เพราะมันมีผลต่อการบรรลุมรรคผล
นิพพาน อย่างน้อยก็เข้าถึงพระรัตนตรัยในตัว เป็นที่พึ่งที่ระลึกสำหรับ
ตัวเราและทุก ๆ รูป มีผลต่อพระศาสนา และสรรพสัตว์ทั้งปวงดังกล่าว
เป็นต้น นี่ก็เป็นสิ่งที่ต้องศึกษา

ในช่วงนี้ แม้ว่าวันพรุ่งนี้จะออกพรรษาแล้วก็ตาม เราก็อยู่ในช่วงที่จะต้องชำระกายวาจาใจให้สะอาดบริสุทธิ์ต่อไปอีก สิ่งนี้เป็นภารกิจของเรา เพื่อตัวเรา เพื่อศาสนาและสรรพสัตว์ทั้งปวง นี่เป็นเรื่องสำคัญ ในวันนี้เรายังต้องแรมราตรีอีก ๑ คืน ก็บำเพ็ญสมณธรรมให้เป็นปกติ

สำหรับความตั้งใจของเรา ตั้งแต่เป็องตันที่เราได้อธิษฐานจิตจำพรรษาอยู่ร่วมกันในอาวาสแห่งนี้ เราตั้งใจไว้ว่า พรรษานี้จะให้เป็นการบรรลุลุทธิกาลเวลาผ่านไปจนถึงวันนี้เป็นวันสุดท้ายของการอยู่จำพรรษาแล้ว

ให้ตรวจตราดูว่า เราได้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมโนปณิธาน ที่ตั้งใจไว้ด้วยดีตอนต้นพรรษาแล้วหรือยัง เราหาแก่นกลางภายในตัวเราเจอไหม แม้แก่นกลางภายในตัวเรามีอยู่ ถ้าเรายังไม่เจอก็แปลว่า เรายังเป็นประจุกตันกล้วยที่ไม่มีแก่น ถ้าเราหาเจอจริงจะชื่อว่า เราเป็นไม้แก่น

วันนี้อีกวันหนึ่ง ที่ลูกทุกรูปจะต้องให้ความสำคัญในการสำรวจ ตรวจตราตัวของเราเองว่า เราบรรลุวัตถุประสงค์เข้าพรรษาเข้าถึงธรรมแล้วหรือยัง ถ้ายังก็ทำให้ได้ ที่ได้แล้วก็ทำให้มั่นคง นี่เป็นเรื่องที่สำคัญ

ส่วนการเข้าถึงพระธรรมกายนั้น ลูกทุกรูปก็รู้หลักวิชาแล้วว่า พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า **“สมณะหยุดแล้ว”** หรือที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านมาขยายความต่อด้วยประสบการณ์ภายในของท่าน และด้วยถ้อยคำอันเป็นอมตวาจาว่า **“หยุดเป็นตัวสำเร็จ”** คือ นำใจที่เคลื่อนไหววอกแวกไปในเรื่องราวต่าง ๆ ที่ไม่เป็นเรื่อง กลับมาสู่ที่ตั้งตั้งเดิม คือ ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ อย่างผ่องคลาย สบาย เรารู้หลักวิชานี้กันอย่างดีแล้ว เพราะฉะนั้นก็ทำตามนี้ หยุดนั้นแหละจะเป็นตัวสำเร็จให้เราได้บรรลุเข้าถึงพระธรรมกายในตัว ซึ่งเป็นแก่นแก้วกลางกายของเราที่แท้จริง ส่วนกายภายนอกนั้นแค่อาศัยกันอยู่ชั่วคราวเท่านั้น ไม่ช้าก็ต้องพลัดพรากจากกันไป คือ อาศัยสำหรับเดินทางกลับเข้าไปสู่ภายในให้ไปพบพระธรรมกายให้ได้

เวลาที่เหลืออยู่ทุกอนูวินาทีนี้ ก็ให้ตั้งใจกันให้ดี ทั้งลูกพระลูกเณรที่บวชมาหลาย ๆ พรรษาแล้วก็ตาม หรือที่เพิ่งบวชใหม่ในโครงการบวชพระเข้าพรรษา ๑๐๐,๐๐๐ รูปนี้ ก็ให้ตั้งใจใช้ทุกอนูวินาทีที่เหลือ

อยู่อีกไม่กี่ชั่วโมงนี้ฝึกตนทบทวนหิวบำเพ็ญตบะเป็นพระแท้ หาทิพิงที่ระลึกภายในของเราให้ได้ การมาเกิดใหม่ในเพศสมณะของเราในคราวนี้ก็จะสมความปรารถนา เป็นหลักเป็นธงชัยให้กับพระศาสนา เป็นเหื่อนาบุญให้กับญาติโยมทั้งหลาย มนุษย์และเทวดาทั้งปวง อีกทั้งเป็นการตอบแทนพระคุณของบิดามารดาของเรา นี่ก็เป็นเรื่องที่สำคัญ

วันนี้ หลวงพ่อชอนโมทนาสาธุการ กับลูกพระลูกเณรที่น่าปองจย ไทยธรรมมาร่วมบุญกันในคราวนี้ เพื่อใช้ทำงานพระศาสนา ขออานุภาพแห่งบุญที่ลูกได้ตั้งใจสร้างมหาทานบารมีนี้กับบุญทุกบุญที่ได้ทำผ่านมา ทั้งความตั้งใจจริงที่ได้บำเพ็ญสมณธรรมและกัรบกิจวัตรกิจกรรมที่หมุ่คณะมอบหมายให้ภายในพรรษานี้ จงมารวมอยู่ในศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ให้กลั่นกายวาจาใจ ธาตุธรรมเห็นจำคิรู้ให้สะอาด ให้บริสุทธิ์ ให้หลุดพ้นจากการเป็นบ่าวเป็นทาสของพญามาร จากวิบัติบาปคัคคิสิทธิ์ วิบากกรรม วิบากมาร อุปสรรคต่าง ๆ นานาในชีวิต ทุกข์โศกโรคภัย สิ่งที่ไม่ดีทั้งหลายให้มลายหายสูญไปให้หมด

ให้ลูกทุกรูปจงมีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรง อย่าเจ็บ อย่าป่วย อย่าไข้ ให้อายุขัยยืนยาว ได้สร้างบารมีไปนาน ๆ ได้ปลอดจากสิ่งที่เป็นข้าศึกต่อกุศลและพรหมจรรย์ ให้ประพฤติปฏิบัติชอบ ถูกต้องตามพระธรรมวินัยของพระลั้มาลั้พุทธเจ้า ให้ลูกรู้แจ้งเห็นแจ้งแทงตลอดในธรรมของพระลั้มาลั้พุทธเจ้า ในธรรมที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ฯ และคุณยายอาจารย์ฯ ของเราได้บรรลูลงทุกประการเทอญ ๐